

У Новом Саду је 22.децембра 2012. године у свечаној Сали Средње економске школе „Светозар Милетић“ у Новом Саду, одржана је пета редовна Скупштина Удружења ЋИРИЛИЦА из Београда и подружнице „Српска Атина“ из Новог Сада.

У раду Скупштине, између осталих, учествовали су и председник удружења, познати књижевник Добрица Ерић, др Борис Братина, проф. филозофије из Косовске Митровице, Петар Јаћимовић, Милорад Којић и други пријатељи и сарадници Удружења. Посебно интересовање изазвало је излагање члана Удружења, др Божидара Митровића, представника ЋИРИЛИЦЕ у Москви.

Господин Божидар Митровић је том приликом предложио низ конкретних корака којима се азбука штити, чува и уводи, односно ЋИРИЛИЦА, као једино писмо у Србији. Питање ћириличног писма, као стуба српског индентитета није само историјско, духовно или културно-социјално питање. Питање очувања азбуке тј. ћириличног писма је од егзистенционалног значаја у неприхватању наметнуте свести о доминацији стране, пре свега западне идеологије. Први корак у напуштању националног идентитета јесте напуштање свог писма.

На почетку излагања, др Божидар Митровић је предлажио да Скупштина Удружења за очување азбуке ЋИРИЛИЦА донесе одлуку којом се предвиђа рок од две године, почев од 22. децембра 2012. године, за самораспуштаје Удружења за заштиту азбуке ЋИРИЛИЦА, јер је то природан и разуман рок у току којег ће се утврдити: или да руководство Удружења само ствара илузију да нешто ради у одбрани азбуке (ако се суди по улицама у Београду, где је свуда латиница, не ради ништа), или ће се у предвиђеном периоду сви надлежни, државни органи Србије, Влада и министарства заузети и предузети све потребне мере за примену члана 10. Устава Србије и Конвенције УНЕСЦ-а, или се Удружење више неће моћи одупрети природном процесу ишчежавања ћириличног писма. Ако постојећа власт у наредне две године не предузме мере у складу са Уставом и Конвенцијом УНЕСЦ-а, у циљу избегавања било какве радикализације, Удружење ЋИРИЛИЦА ће, после истека овог рока, да се преименује у политичку партију Азбука, покрет политичких партија и организација за заштиту српске и словенске културне баштине, и освајање власти Уставом Србије допуштеним средствима и у складу са тада важећим законом о изборима. Јер ће у те две године постати јасно да ли ова и друга власт, хоће да се придржавају Устава Србије и Конвенцији УН, те ће законито освајање власти бити једини могућ начин заштите азбуке тј ЋИРИЛИЦЕ од нестајања. Да се о овој одлуци обавесте сви надлежни органи као жеља Удружења да се приступи поштовању Устава и да надлежни предузму потребне

функције, које сада остављају Удружења са аматерским пинципима и никаквим средствима.

У Члану 10. Устава Србије, који се односи на Језик и писмо, стоји: “У Републици Србији у службеној употреби су српски језик и ЋИРИЛИЧКО ПИСМО. Службена употреба других језика и писама уређује се законом, на основу Устава.”

Министарство културе Републике Србије је ратификовало одлуку Конвенције о очувању нематеријалног културног наслеђа, која је усвојена у *Паризу* 17. октобра 2003. године, о очувању азбуке по одлуци Уједињених нација за питања образовања, науке и културе. Бројни примери указују на то да „светска интелигенција“ боље сагледава значај и величину нашег писма од нас самих.

Наш велики језикознацац, Светислав Билбија је 1984. године објавио своје истраживање и дешифровао етрурско, лидијско и ликијско писмо, полазећи од српског језика и српске ЋИРИЛИЦЕ. Потоња истраживања су доказала да је српски језик у основи најстаријег европског језика и да данашња ЋИРИЛИЦА „не води порекло од браће из Солуна, Ћирила и Методија“ већ од древног српског – винчанског писма. Светислав Билбија је указао и на континитет културе од Лепенског вира, Старчева и Винче и континуитет азбуке од Винче до данашњих дана, и потврдио да је тамо посађен корен наше азбуке који су нам оставили наши преци, а ми га замели - навео је господин Митровић.

Као представник Удружења ЋИРИЛИЦА Београда у Русији, господин Божидар Митровић је исказао своје незадовољство сопственим учинком и констатовао да је његов допринос употреби азбуке раван нули. Удружење Ћирилица се обратило свим руским компанијама које су инвестирале у привреду Србије са једном једином молбом: да поштују српски Устав и користе ЋИРИЛИЦУ, јер све натписе које ове фирме имају у Србији исписане су латиницом, што је у Русији забрањено.

Нема никакве разлике између данашњег изгледа Београда (и других српских градова) и Београда из 1915. године када је Аустро-Угарска војска забранила употребу Ћирилице, па тиме и ћириличних натписа

Данас нису сви становници Србије, Срби или Србијанци. Србија је организована по принципима персоналне односно родоверне цивилизације у којој се, за разлику од територијалне цивилизације у којој се статус појединца одређује по територији, статус одређивао по припадности једном или другом роду. То је цивилизација велике толерантности и различитости.

Одузимање писма претходи одузимању језика, који је нераскидиво повезан са појмом идентитета, јер језик служи као посредник за разумевање и тумачење нације, религије, политике, тј. самог човека и његовог живота. Укратко, ако изгубимо језик изгубићемо себе, изгубићемо идентитет, а човек без идентитета је нико и ништа.